

Когато нѣщо се отнася до тѣхъ, тѣ много добре разбираятъ, много добре разсѫждаватъ. Щомъ дойде нѣщо до другите хора, тамъ вече тѣ не разбираятъ и започватъ криво да разсѫждаватъ. Какъ трѣбва да ги обичатъ другите, тѣ разбираятъ; какъ тѣ трѣбва да обичатъ, нищо не разбираятъ. Тази е погрѣшката въ хората. Колко отъ съвременните хора, като градятъ кѣщи, ще предвидятъ една стая съ едно или съ две легла за нѣкой свой братъ, или за нѣкоя своя сестра, бедни странници? Това предвиждатъ само хотелджиитѣ. Единствените хора, които мислятъ за своите братя и сестри, сѫ хотелджиитѣ. Въ това отношение, тѣ сѫ добри хора. Като влѣзе нѣкой въ тѣхния домъ, тѣ го приематъ любезно, свалятъ шапката, палтото му, завеждатъ го въ добре мебелирана стая, но на другия денъ, като рече да си отива, тѣ го спиратъ предъ вратата и му казватъ: Да видимъ сега смѣтката! И ако е нѣкой беденъ, този гостъ се вижда въ чудо. Хотелджиитѣ сѫ научили добре закона за влизането, но не и закона на излизането. Лесно се влиза при тѣхъ, но мѣжно се излиза. Като влѣзе нѣкой при тѣхъ, тѣ му казватъ: „Добре дошълъ!“ Щомъ излѣзе, тѣ му казватъ да плати. Така постѣжпватъ всички хора помежду си: като дойде нѣкой въ дома имъ, тѣ му казватъ „добре дошълъ“, а като си отиде, казватъ му да плати. Какво щастие може да се очаква при такова разбиране на хората? Значи, влѣзешъ ли въ единъ домъ, ще си платишъ честно и почтенно. Ако не можешъ да платишъ, помежду имъ ще се създадатъ горчиви чувства. Горчивите чувства сѫ дисонансътъ въ живота. Следователно, дисонансътъ въ живота на хората се дѣлжи на това, че тѣ не могатъ да плащатъ своите задължения. Този дисонансъ сѫществува не само външно между хората, но и въ самия човѣкъ; той постепенно го разяжда.

Днесъ всѣки се бори въ себе си. Защо се бори? Защо се съмнява? Защо се омѫчнява? Защо е недоволенъ? Писано е, че всичко е създадено за човѣка. Щомъ е така, защо човѣкъ е недоволенъ? Дѣщерята е недоволна отъ майка си, че я ограничава. Майката е недоволна отъ дѣщеря си, че не я слуша. Едно трѣбва да знаете: човѣкъ е дошълъ на земята не като баща или майка, нито като синъ или дѣщеря, но като братъ или сестра. Само че нѣкои братя и сестри сѫ съзнателни, а нѣкои не сѫ съзнателни. На земята бащи и майки не сѫществуватъ. Христосъ казва: „Единъ е вашиятъ Отецъ.“ Единъ Баща сѫществува, и всички останали трѣбва да бѫдатъ въ единство съ Него. Тази ми-